

MEOSZ OTTI
SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108
egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk
-- MÉDIA HÍREK ---

Jaksity: Van szülő, aki szó szerint belepusztul

Nincs az ellátásukhoz elég pénz, speciális otthon és iskola sem, de mivel ők nem mennek el választani, a döntéshozók nem törődnek velük – sötét képet fest az autisták jelenlegi helyzetéről Jaksity György üzletember, a Concorde Értékpapír Zrt alapítója, igazgatósági elnöke. Apaként és egy civil szervezet alapítójaként beszélt arról, milyen küzdelem autista gyermekeket nevelni, mi kellene a helyzet megoldásához, és valójában miért zsenik mindannyian.

hvg.hu: Rendszeresen megszólal a legkülönbébb gazdasági kérdésekben, de direktben az autizmusról még nem adott interjút. Sokan elsőre talán nem is fogják érteni, mert pénzemerként ismerik, de nem tudják, hogy az autista gyerekeket segítő Mosoly Otthon Alapítvány (MOHA) alapítója.

Jaksity György: Tény, hogy engem általában nem erről kérdeznek, bár pont a MOHA miatt sokszor próbálok beszélni az autizmusról és a fogyatékkal élők helyzetéről. Amiben sajnos kevés előrelépést látok. Most az erre irányuló figyelem miatt azt gondoltam, hogy a média hordozója lehet ezeknek az üzeneteinknek.

hvg.hu: Nyilván arra gondol, amiről a hvg.hu is írt, hogy pénzhiány miatt kis híján bedőlt a boncodföldi autista védőotthon, a 11 gyerekről és fiatalról gondoskodó hely végül civil segítséggel menekült meg. A mentőakcióban az Ön alapítványa is részt vett, de mennyiben lehet hosszú távú megoldás az utolsó utáni pillanatban kalapozni?

J. Gy.: Több mint 10 éve támogatjuk a boncodföldi otthont is, nemrégiben azzal jelentkeztek, hogy a szokásosnál is nagyobb baj van. Ezért ajánlottuk fel az Autistic Art dizájntermékeink értékesítéséből befolyó összeget, és egészítettük ki azt a más felajánlótól befolyt támogatásokkal. De ez valóban nem megoldás, csupán tűzoltás. A probléma marad.

hvg.hu: Amiről ön nemcsak az alapítvány miatt tud sokat, hanem szülőként is. Ritkán beszél arról, hogy mindkét fia autista. Ezért lett motorja ennek a harcnak?

J. Gy.: Ha körülnézek a világban, vannak híres és gazdag emberek, akik szintén autista vagy más fogyatékossgal élő gyermekük miatt öntik a pénzt és tudást a kutatásba, intézményfenntartásba, mégsem exponálják magukat. Ennek sok oka lehet, de főként az, hogy a legtoleránsabb társadalomban is van egy stichje ennek: „könnyen segít, hiszen neki van miből”. Magyarországon pedig bele se kezdünk egy ilyen magyarázkodásba. Szerintem én megtaláltam az elmúlt évtizedekben azt az optimumot, hogy erről nem hallgatok, de nem is járok körbe transzparenszel.

hvg.hu: A fiai is védőotthonban élnek, ezért tud erről ennyit?

J. Gy.: Tavalyig – bár eltérő időtartamban – otthonban is éltek. Most hazahoztuk őket, ami majd elválik, hogy jó döntés volt-e. Elvárható, hogy egy szülő mindent megtegyen a gyerekéért, de ennek vannak más dimenziói, melyek sokszor elképzelhetetlenek azoknak a családoknak, ahol egészségesek a gyerekek. Komoly kihívásokról beszélek, amikre rámehet a család. Olyan eseteket is látok, ahol az úgymond egészséges testvér szenved meg ezt. Mert melyik ujjába harapjon az ember? Beáldozza az amúgy is betegséggel sújtottat, hogy valamennyire intakt életet biztosítson a testvérének, vagy fordítva? Nincs igazság, és nincs univerzális válasz ezekre a kérdésekre. Egy autista gyerek is sok, Boncodföldén pedig 10-12 él. Ez iszonyatos terhelés, nem csupán az erre szakosodott gondozóknak, de egy családon belül is. Egy apuka a nekünk írt levelét azzal kezdte, hogy van az a film, ahol a kislányt megszállja az ördög, és utána két órán át folyik a vér. Na, az ő életük ilyen.

hvg.hu: Az Autisták Országos Szövetsége szerint ma Magyarországon minimum 100 ezren élnek ezzel a fogyatékkal. Vagyis 100 emberből 1 így él?

J. Gy.: Nagyon sokféle eset van, és egyre több. Egyrészt mára jobb a diagnosztika, de az a gyanúm, hogy nemcsak a feltárt esetek száma növekszik, hanem a kialakuló esetek száma is. Azt kell látni, hogy ez egy civilizációs betegség. Az átlagember napi több tucat e-mailt kap, a Facebookon tölti az életét, naponta rengeteg elintézendő dolga akad, a munkahelyi ügyek, a telefonja és a zaj teljesen lefoglalja és kimeríti... – és egyszer csak arra lesz figyelmes, hogy baj van. Újra kellene indítani a rendszert, mert a kognitív túlterheltség egyre nehezebben viselhető állapotában élünk. Ilyen túlterheltségnél az informatikában egy ponton túl a szofisztikált megoldás az újraindítás: kikapcs, bekapcs. De az emberi agyat senki nem indítja újra. Vannak, akik csak szép lassan megöregednek. Ha nagyon primitívizálom a dolgot, az autista már előre kinézett a világra, és azt mondta: „ja, én ezt köszönöm, nem kérem!” Valahol ezért zsenik. Nem azért, mert megszámlálják a kártyákat a kaszinóban, hanem mert már az életük elején látják, hogy ez a világ állati nehezen élhető. Ez egyébként egy egészséges gyereknél is a probléma, nagyon sokszor túlhajtják őket a szülők. Figyelem az ismerőseimet, mondják, hogy elszaladtak a gyerekek az edzésre, onnan a rajzszaakkörre, majd jön a zongoraóra. A végén csak annyit kérdezek: mikor gyerekek a gyerekek?

hvg.hu: Biztos a lovaglás és a golf között...

J. Gy.: Nem, mert akkor hátul ül a kocsiban, és nyomkodja a telefonját. A szülő pedig rohan vele idegesen a belvárosi csúcsforgalomban, és telefonon próbálja elintézni, amit a munkahelyén kellett volna. Ehhez nem kell autizmus, ez a probléma mindenhol jelen van.

hvg.hu: Viszont, ha civilizációs okokra vezetjük vissza, akkor az azt is jelenti, hogy a helyzet folyamatosan romolhat?

J. Gy.: Pontosan. Elindultunk onnan, hogy 30 éve az emberek 0,3-0,4 százaléka volt autista, most 1 százaléknál tartunk. Ma Magyarországon autista gyerekből több él, mint leukémiásból, rákosból és diabéteszesből együttvéve. Három olyan betegséget mondtam, amelyek hála Istennek nagy figyelmet kapnak, de előfordulás alapján a három együtt nem teszi ki az autizmust.

hvg.hu: A területen dolgozók szerint évtizedes a lemaradásunk, pedig alig pár évtizede számon tartott fogyatékosokról beszélünk. Mi ennek a magyarázata?

J. Gy.: Ebben sem vagyunk jobban lemaradva, mint bármi másban. De minél kevésbé van fókuszban egy ügy, annál nagyobb a relatív lemaradás. Az autizmus tényleg nemrég – szinte a szemünk láttára – vált jogszabályi szinten is önálló fogyatékosági ággá, de a direkt érdekképviselőjük nem működik, mert ők nem mennek el választani, nem nyesztesztetik a képviselőiket, és nincsenek saját orgánumaik. Marad néhány lánglelkű szervezet, amely megpróbálja őket képviselni, de ez kevés. Bármelyik másik fogyatékosági ágat nézem, jobb a helyzet.

hvg.hu: Egy ilyen lánglelkű szervezet önkéntese totálisan elkeseredve úgy fogalmazott, hogy semmi előrelépés nincs.

J. Gy.: Pedig onnan indultunk, hogy 20-30 éve még orvos se nagyon volt, aki egyáltalán diagnosztizálta volna az autizmust, pedig erre már 2-3 éves korban mód van. Más kérdés, hogy hiába van meg a diagnózis, hiszen minden egyes eset más.

hvg.hu: Ezért hívják autizmus spektrumzavarnak, ezért olyan széles és színes a skála a legsúlyosabb értelmi fogyatékosoktól a legtehetségesebb Asperger-szindrómáig.

J. Gy.: Az autizmus ebben is más, mint a többi fogyatékoság, ahol leginkább a súlyosság skálázható, de – geometriai példával élve – a szélessége nem. Az autizmusnál a súlyosság és a szélesség is differenciált. Az autizmus nem egy betegség, hanem egy tünetcsoport.

hvg.hu: Tapasztalatai szerint ezt mennyire tudják az emberek? A legtöbbeknek legfeljebb az Esőember című film ugrik be az autizmusról.

J. Gy.: Én már annak is örülnék, ha legalább azok pontosan értenék ezeket a dolgokat, akik ebben a kérdésben döntéseket hoznak. Ezért fontosak a többi fogyatékosághoz képest meglévő különbségek. Nyilván minden fogyatékoság óriási csapás, de egy hosszabb ideje ismert, nagyobb intézményi háttérrel bíró fogyatékosági ágnál könnyebb eredményeket elérni, ezen a bolygón maradunk egyre kézzelfoghatóbb megoldásokkal, mert a technológia csodákat tesz. Az autizmus azonban nem egyszerűen egy másik bolygó, hanem egy másik univerzum. A technológiai fejlődés egyelőre nem megoldja, hanem a termeli az autizmust, érdemes a Szilícium-völgyben szétnézni. Minden szempontból súlyosabb probléma – ezért sem lehet ugyanolyan normatívában gondolkodni.

hvg.hu: És vissza is érkeztünk a boncodföldi krízishez, ahol minden autista után 66 ezer forint ez az állami normatíva. Tényleg ennek négyszeresére volna szükség ahhoz, hogy el tudják látni ezeket az embereket?

J. Gy.: Legalább a mai szint háromszorosát, de inkább négyszeresét kitevő normatívára lenne szükség, lehetőleg a mostani pályázatás nélkül, automatikusan, maximum az állapottól függő differenciálással. Méghozzá függetlenül a fenntartótól, mert ez állampolgárként jár. Az összeg nem függhet attól, hogy állami, egyházi vagy civil fenntartású-e az otthon. Alkotmányellenesnek tartom, hogy jelenleg az állami és egyházi intézmények lényegesen magasabb támogatáshoz jutnak a civilekkel szemben. A lassan 10 éve nominálisan változatlan normatíva pedig azt jelenti, hogy a reálértéke nagyjából a 60 százalékra esett mára.

hvg.hu: A boncodföldei civil fenntartású otthonban ezért a szülőktől beszedett havi 100 ezer forintos térítési díjjal pótolják ki ezt a pénzt.

J. Gy.: Ami egy átlagos magyar család jövedelmének kb. negyede-ötöde, vagyis a család többi tagjának komoly lemondást jelent. De nincs más alternatíva. Még a válság előtt jártam egy ausztriai autistaotthonban, amely akkor tízszer több állami normatívát kapott, mint egy magyar, mondanom sem kell, hogy a szülőknek nem kellett fizetniük. Mára az euró 25 százalékkal több forintban, vagyis egyéb tényezők változatlansága esetén az arány mára tizenkétszeres lett. A két gazdaság között GDP-alapon egyharmad a különbség. A kettő közötti, vagyis a GDP-n túli, kilencszeres különbség egyértelműen egy társadalmi-politikai diszpreferenciát mutat.

hvg.hu: Ez már közgazdászos levezetés. Pedig az Autisták Országos Szövetségének honlapján van egy idézet, miszerint számukra egyetlen akadálymentesítés van: ha maga a társadalom lenne akadálymentes. Ettől fényévekre vagyunk, egy szülő mesélte, hogy a buszra nem tud úgy felszállni az autista kisfiával, hogy ne nézzék a gyereket kapásból hülyének vagy neveletlennek. Össztársadalmi tudatformálás kellene, de hogyan?

J. Gy.: Ez egyrészt információhiány, másrészt viszont szemléleti probléma. Uniós és globális kutatások is alátámasztják, hogy ebben nálunk óriási krízis van, Magyarország nagyon intoleráns a mássággal szemben. Ez mindenre igaz, nemcsak a fogyatékosokra, például a hazánkba érkező menekültekkel szemben is, hogy egy aktuális témát mondjak. Hosszan lehetne sorolni, mennyire nem elfogadó nép a magyar bárkivel szemben, aki valamilyen szempontból kilóg a sorból. Mondjuk, hogy van egy gyerekünk, aki picit másmilyen, mint a többi. A tanító néni nem biztos, hogy azt látja a gyerekben, hogy milyen fantasztikus, hogy valamiben jobb a többieknél, hanem inkább azt, hogy másban rosszabb, és abban segíteni kell. Ő egy problémát lát benne. Mert a más az inkább rossz.

hvg.hu: De ki és hogyan tudna változtatni ezen a szemléleten? Az állam, a civilek, a szakemberek?

J. Gy.: Ez közös feladat. Meggyőződésem, hogy pozitív változások egy társadalomban akkor történnek, amikor a többség maga akar változást elérni az életében. Erre nyilván lehet hatni, ez az úgynevezett elit feladata, amely jelent politikát és intézményrendszert, beleértve ebbe az üzleti rendszereket és a vállalatokat.

hvg.hu: A Concorde Értékpapír Zrt. elnökeként mennyire próbálta felhasználni a kapcsolatait, hogy elérje ezeket a politikai döntéshozókat az ügy érdekében? Nem neveket akarok, de az ön gazdasági háttérével az ajtók legalábbis kinyílnának.

J. Gy.: Nyilván, ha olyan helyzetbe kerültem, hogy ezt valaki meghallgatta, vagy ne adj' Isten, kért egy háttéranyagot, akkor éltem vele. De nem szabad ezt túldimenzionálni, a gazdaság és a társadalom motorját jelentő, meritokratikusan sikeres embereknek nincs komoly befolyása Magyarországon, mint az észak-amerikai vagy európai társadalmak többségében. Ez egy urambátyám-társadalom. Könnyen bejut a miniszterelnökhöz egy eleve bukásra ítélt vállalkozó, miközben lehet, hogy én nem tudnék bejutni. Ha ezt a példát nevekkal is kiegészítjük, egy aktuális témát kapunk, ami a szakmámhoz is közel áll: egy szélhámós simán bejut a parlamentbe, rohángál le-föl a belépőkártyával és a diplomata-útlevelével, majd okoz egy 200 milliárdos kárt, amit utána velünk fizettetnek ki. Ebben a sztoriban benne van az egész ország.

hvg.hu: Vagyis mi történne, ha menne lobbizni az autistákért?

J. Gy.: Azzal lehet, hogy előbb bejutnék, mint valamilyen gazdasági javaslattal. De keveset érne, amíg a magyar emberek nem látják be – amit már kutatások is bizonyítanak –, hogy a leszakadó rétegeket nem leszakadva hagyó társadalmak lesznek sikeresek, lásd észak-európai országokat. Vagyis rá kellene jönni, hogy nem az a jó, ha azt a keveset is elveszük, amiye van, hanem inkább a többségi társadalom lemond a rászorulóak javára a – gyakran kétségesen jogos – privilégiumai egy részéről, és ettől furcsa módon mindenkinek jobb lesz egy idő után.

hvg.hu: Ameddig erre rájönnek, hány családnak marad a napi küszködés az, hogy nincs megfelelő óvoda, iskola, felnőtt korukban pedig ki tudja, mi lesz velük.

J. Gy.: Pedig gyermek-egészségügyi és oktatási szinten még sokkal jobb az ellátás, mint a felnőtteknél. Nincs autizmus-specifikus ellátás, illetve egyetlen kórházban sincs autizmus osztály. Általában nincsenek felkészülve arra, hogy egy autista vizsgálatához kell 5-6 ember, mert adott esetben le kell fogni. Tehát már ott kezdődik a probléma, hogy van egy nem együttműködő páciens.

hvg.hu: Egy szülő mesélte, hogy a kórházba azzal biztatták: ha majd 18 éves lesz a gyerek, és viszi leszázalékoltatni, akkor eltűnik a papírájáról az autizmus, már csak egy megváltozott munkaképességű lesz a sok között. Létezik ez?

J. Gy.: Nem az a kérdés, hogy minek nevezzük, hanem az, hogyan tudunk nekik és családjaiknak segíteni. A bürokrácia részét egyébként gyakorló apaként sem látom át teljesen, de a jó nyilvántartás hiánya komoly probléma, hiszen ezekből az információkból lehet dolgozni. Jó pár éve megnéztük az AOSZ-szal közösen, hogy az önkormányzati szinten – ahol ez a leginkább kézzel fogható – hány autistáról tudnak. 8-10 ezren lehettek benn a

rendszerben, miközben a becslések szerint már akkor is 60-80 ezer autista élt Magyarországon.

hvg.hu: Az egészségügy tehát nincs felkészülve rájuk. De azt mondják, az óvodák sem.

J. Gy.: Képzeljük bele magunkat egy átlagosan túlterhelt óvónő helyzetébe: hogy a fenébe tudná ezt ő megoldani? Hogy tudna még a másik nyolc mellett egy ilyen gyerekkel bánni? De megfelelő iskolák sincsenek, hiába javult valamennyit a helyzet. Már akadnak integrált intézmények, ahol a kezelhető autista gyerekek a normál oktatás keretében a többiekkel együtt tanulhatnak, de van olyan ismerősöm, aki bent ül a gyerekével az osztályteremben, és próbálnak végigbúcsúolni az iskolán. De ők az autizmuson belül a jól fejlett autisták, inkább az aspergeresek. A nehezebb esetekkel benn ülni sem lehetne, ők megfelelő terápiák és terapeuták hiányában, de gyakran ezekkel együtt sem tudnak tanulni és odafigyelni, ők előbb-utóbb „botrányt” csinálnak.

hvg.hu: Tényleg nem lehet a túlterhelt óvónőkre, pedagógusokra hárítani ezt, nehéz megmagyarázni, hogy ott tartunk, hogy egy fővárosi iskolában szentképeket raktak ki, mikor bekerült egy autista kisfiú. Egy anyuka pedig nemrég arról írt a blogjában, hogy folyton ugyanabba a kérdésbe ütközik, miközben csak élhető életet szeretne a gyerekének: hogy „minek erőlteti?”.

J. Gy.: Eleve kevés szülő van, aki elég felvilágosult, anyagilag megteheti és elszánt, hogy nekivágjon ennek az útnak. Van, aki belepusztul. Szó szerint. Mert minden nap úgy fog telni, hogy vagy ott van és fogja a kezét, vagy bármikor jöhet a telefon, hogy vigye haza a gyermeket, mert megütötte az osztálytársát, vagy kiugrott az ablakon. Én integrációpárti vagyok, de ez csak nagyon erős szülői és komoly intézményi, illetve tanári együttműködéssel életképes.

hvg.hu: De a szülők szerint a speciális autista csoportok sem működnek. Egyikük mesélte, hogy az ilyennek nevezett 12 fős csoportból 3 volt autista. És az volt a jobb eset, ha hagyták üldögélni a sarokban, vagy magában játszani, mert nem tudnak egyesével mindegyikükkel foglalkozni.

J. Gy.: Jól kell összeválogatni őket, nem jó, ha nagyon eltérő állapotúak vannak együtt. Elkezdenek dolgozni az egyikkel, aki mondjuk célelvű foglalkozásokra jár, de abban a pillanatban, amikor elkezd mellette üvöltöni a másik autista, és a fejét veri a falba, akkor ő is ordítani fog, mert zavarja a másik üvöltése. Ez így kezelhetetlen. Egy dolgot lehet csinálni: a viszonylag hasonlóakat hasonló közegben tartani. Első lépésként beismerni, hogy ez a fogyatékoság mindenből „-szor három”. Tehát – és most megint a közgazdász beszél – ha x-nek veszünk bármi más problémát, akkor a megoldás mindenből háromszor annyi. Ahogy egy átlagos brit intézményben pont háromszor annyi személyzet jut egy autistára, mint egy másfajta fogyatékosággal foglalkozó intézményben.

hvg.hu: Na de ha állítólag nincs is elég jó szakember ezen a területen?

J. Gy.: Szerintem minden probléma egyben megoldás is. Ha észrevennénk, hogy ide képzett szakemberek kellenének, akkor a Bárczy Gusztáv Főiskolán képezhetnék őket, majd megfelelő anyagi megbecsüléssel könnyen elhelyezkedhetnének. És mondjuk nem Angliában bétiszitterkednének.

hvg.hu: Ez megint pénzkérdés. Az állami normatíva alacsony, viszont azt nyilatkozta, hogy a válság óta támogatókat is egyre nehezebb találni.

J. Gy.: A válság és a különadók melyik szektorokat sújtják? A legnagyobb támogatókat: pénzügy, telekommunikáció, kereskedelem és energia. Ezeket a szektorokat megdézsmálta a kormány, ezért sem tudnak már pénzt adni. Jó, legfeljebb névleg valamennyi támogatást fenntartanak, de kiestek erről a piacról.

hvg.hu: Ez közvetlen meg is jelenik? Meghirdetik a következő MOHA-s akciót, de az a válasz, hogy „bocs, Gyurikám, most nem megy, nem tudunk beállni az ügy mögé”?

J. Gy.: Nekünk más a modellünk. Lehet, hogy nem tudok bejutni egy minisztériumi főosztályvezetőhöz, de bármelyik vállalat vezérigazgatójához igen, és még egy nyelvet is beszélünk. Viszont meg sem fordul a fejemben, hogy bemenjek egy vállalatához pénzt kérni, hiszen az eleve halálra ítélt dolog, mert tudom a választ: nincs már rá büdzsé. Azt kell kitalálni, mi az, amit nem nyűgnek fognak fel, illetve a magánembereket – egy sikeres vezetőt vagy vállalkozót – sokkal könnyebb megtalálni.

hvg.hu: Ahogy gondolom Önt is megtalálják, pláne, mivel tudják, hogy a CSR (vállalati felelősségvállalás – a szerk.) Önöknél továbbra is fontos.

J. Gy.: Ezért is nem írunk ilyen „kérem, támogasson” leveleket, hiszen abból ide is jön hatszáz, és a túlnyomó részével mi ugyanúgy nem tudunk foglalkozni, mint a miénkkel a másik cégvezető. Ezért jók a MOHA aukciói, ahol autisták, illetve kortárs művészek által felajánlott alkotások vásárlásával lehet támogatni ezt az ügyet. Aki ide eljön, élményei lesznek, jobban megérti, hogy mit szeretnénk, és utána már tudja képviselni a vállalaton belül, mert azonosul az üggyel. Ez egyébként is alapvetően inkább érzelmi, mint racionális döntés.

hvg.hu: És az összeszedett pénzből lehet kipótolni a küszködő otthonok büdzséjét. De már csak a számuk alapján, minden autista nem kerülhet a számukra biztonságos környezetet teremtő otthonokba. És ez nem is indokolt, de akkor mi a megoldás?

J. Gy.: A csókakői speciális otthon részben a kevés állami normatíva miatt ment tönkre, csak hogy így az államnak át kellett vennie az üzemeltetését. Előtte az államnak kb. évi 10 millió forintjába került normatív alapon, ma gondolom úgy 50-60 millióba. Ahelyett, hogy a normatívát a kívánatos 3-4-szeres szintre emelnék, és a probléma megoldódna. De mellette civil kezdeményezéseknek is lenniük kell, és az üzleti életnek is igenis bele kell állni a támogatásokba. Ez utóbbi egyébként nagyon jól hat vissza a vállalat pszichéjére. És ez egyben maga a szellemi akadálymentesítés.

hvg.hu: Ami legalább annyira nehéz, mint több pénzt kisajtolni...

J. Gy.: Tapasztalatból tudom: meg voltam róla győződve, hogy ha mi is felvesszünk egy fogyatékkal élő, nálunk piros szőnyeges fogadtatást fog kapni. A Salva Vita Alapítványnak ez a profilja, már rég együttműködünk velük. Amikor ez felmerült, azt mondták, előbb csinálnak egy auditot a cégen belül. Azt mondtam, hogy persze, majd elsőre igazán meglepő eredményekkel szembesültem: a Concorde-ban – ami ebből a szempontból egy sziget Magyarországon – az jött ki, hogy igenis félnek az emberek attól, hogy mi lesz, ha melléjük ültetnek egy fogyatékos, hogyan hat majd rájuk vagy az ügyfelekre. El kellett fogadnom, hogy ez nem azért van, mert a munkatársaim nem elég empatikusak vagy szociálisan érzékenyek, hanem azért, mert ezek jogos aggályok. És ismétlem, ez nem egy eldugott falu valahol Magyarországon, jobb, ha nem is tudjuk, hogy ott mi zajlik ebben a kérdésben.

hvg.hu: És bevált? Szeret itt dolgozni?

J. Gy.: Nagyon. Demeter jól fejlett aspergeres, ő ebből a szempontból könnyebb eset. De a könnyebb eset is nagyon nehéz eset, számára is nehéz naponta bejönni, elvégezni a munkát, de olykor a kollégáknak is. Ez a kompromisszumokról szól, de azt gondolom, hogy ezért érdemes küszködni, neki és nekünk is.

hvg.hu: A szülők, a lánglelkű szervezetek, pár vállalat küszködik, de újra és újra arra lyukadtunk ki, hogy ez még kevés. Gondolom, nem akar jósolni, mit hoz a jövő?

J. Gy.: Pár évvel ezelőttig azt hittem, hogy a saját fiaim helyzetét rendeztem, és ha sokat dolgozunk a civil fenntartású otthonokért, ahol ezek a gyerekek létezni tudnak, akkor ez a legtöbb, amit tehetünk. Értük és mások gyerekeiért is. Bíztam benne, hogy közben konszolidálódik az ország is, majd sokáig élünk, és akkor itt lehet hagyni őket. De sajnos már nem látom a helyzet stabilizálódását. Mindig nagyon pesszimista voltam az ország jövőjét tekintve, és az elmúlt másfél évtized engem igazolt. Már belegondolni sem merek, mi lesz a következő években. Egy stabilabb államban jogszabályokat nem váltanak homlokegyenest az ellenkezőkre, kialakult rendszereket nem vernek szét fejszével, és van néhány alapkő annak, amire például egy szülő a gyereke jövőjét alapozhatja. Magyarországon most nincs alapkő, sőt, inkább mocsár van.

Jaksity György közgazdász, a Concorde Értékpapír Zrt. Igazgatóságának elnöke. Részt vett a Budapesti Értéktőzsde megalapításában, 2002-től 2004-ig annak elnöke is volt. Különböző helyi és nemzetközi pénzügyi társaságoknál dolgozott, majd a Concorde megalapítása után a cég minden jelentősebb pénzügyi tanácsadói munkájában közreműködött, így a Budapest Airport, a Richter Gedeon NyRt., a Postabank Rt., FHB, MATÁV, MOL, BorsodChem, TVK, az Egis és más vezető magyar társaságok privatizációjában. Gyakran tart előadásokat a magyar és közép-kelet-európai értékpapír piacról, több szakkönyv, képzési anyag, cikk és

tanulmány szerzője. 2004-ben a Financial Times a 25 legígéretesebb fiatal európai üzletember közé választotta, 2008-ban pedig elnyerte az Ernst & Young Év üzletembere díjat. Több non-profit szervezet munkáját segíti, legaktívabban a Mosoly Otthon Alapítványt, amelynek célja, hogy az autizmussal élő gyermekek és felnőttek számára segítsen emberi élethez méltó körülményeket teremteni, biztosítva fejlődésüket, társadalomba integrálódásukat, ellátásukat. A Mosoly Otthon Művészeti Program művészeti foglalkozásokon keresztül segít bemutatni az autista emberek belső világát, az itt születő rajzokat, alkotásokat pedig jótékonysági aukciókon értékesítik. A legjobb művek jelennek meg az Autistic Art dizájn divatmárka termékein, így sálakon, noteszeken.

forrás: hvg.hu

A P&G és az Auchan közösen jótékonykodott

A P&G és az Auchan 5 millió forint értékű termékadománnyal támogat családjuktól külön élő, rászoruló gyermekeket.

Lezárult a Procter & Gamble és az Auchan Magyarország Kft. közös jótékonysági programja, melynek eredményeként 5 millió forint értékű terméktámogatást kapnak az SOS Gyermekfalvak és 4 gyermekotthon lakói. A kampány célja, hogy a kiválasztott intézményekben a családjuktól külön élő, közel 1300 gyerek környezete otthonosabbá, tisztábbá és kényelmesebbé váljon. A program záróeseményén Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára kiemelte az ilyen jellegű támogatások fontosságát és megköszönte a két vállalat közös társadalmi szerepvállalását.

A P&G és az Auchan kampánya keretében minden vásárló az ügy mellé állhatott, aki április 30. és június 30. között az Auchan magyarországi üzleteiben Procter & Gamble terméket –

többek között Always, Ariel, Head&Shoulders, Jar, Lenor és Pampers márkákat – vásárolt, hiszen a P&G termékeként 5 forintot különített el a célra.

A Procter&Gamble és az Auchan vezetői ma bejelentették, hogy a kampány keretében 5 millió forint gyűlt össze, melynek értékében P&G tisztító- és tisztálkodási szerekből álló termékadománnyal támogatják a kiválasztott gyermekvédelmi szervezeteket. Az eseményen így intézményenként 1 millió forint értékű szimbolikus csekket és termékcsomagot vehettek át a Hűvösvölgyi Gyermekotthon, a Miskolci Egyesített Szociális és Gyermekvédelmi Intézmény, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Gyermekvédő Intézet és Gyermekotthon, a kecskeméti SOS Gyermekfalu, valamint a Debreceni Reménysugár Gyermekotthon képviselői.

A rendezvényen beszédet mondott Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára, aki kiemelte az ilyen jellegű támogatások fontosságát, és megköszönte a két vállalat közös társadalmi szerepvállalását.

A P&G Magyarország kereskedelmi marketing vezetője, Balogh-Simon Zsófia elmondta, hogy a vállalat célja, hogy termékeivel és fogyasztóbarát újításaival az emberek mindennapjait megkönnyítse a világ minden táján, és erre törekszik globális és helyi társadalmi felelősségvállalási programjai keretében is. *„Az otthon kényelme a jövőnk és biztonságunk alapja. A P&G és az Auchan azoknak szeretne segíteni, akiknek mindez nincs karnyújtásnyira és egyelőre egy küzdelmekkel teli, távoli cél csupán”* – hangsúlyozta Balogh-Simon Zsófia.

„Köszönet illeti azokat a vásárlókat, családokat, akik vásárlásaikkal a jó ügy mellé álltak, és így hozzájárultak ahhoz, hogy a családjuktól távol élő gyermekek környezetét még rendezettebbé tehesük” – mondta el Gál Judit, az Auchan Magyarország Kft. kommunikációs igazgatója.

A rendhagyó helyszínen tartott eseményen vendégül láttak közel száz, a támogatott intézményekben nevelkedő gyermeket, akik egy programokkal teli, élménydús napot tölthettek el egy kalandparkban. A gyerekek is készültek: „A mi házuk, a mi otthonunk”

címmel készített óriásrajzokon mutatták be, hogy mit is jelent számukra az otthon, amit a helyszínen egy minikiállítás keretében a résztvevők is megtekinthettek.

Az Auchan Magyarország Kft.-ről

Az Auchan Magyarország Kft. 19 áruházat üzemeltet és közel 7000 főt, köztük több mint 360 megváltozott munkaképességű munkatársat foglalkoztat Magyarországon. Az áruházlánc jelentős gazdasági szereplővé vált az elmúlt 17 évben, az eddigi, mintegy 200 milliárd forint értékű magyarországi befektetéssel. A vállalat széles választékáról és diszkontáiról ismert, nagy alapterületű áruházaihoz 40-70 ezer különböző termékféleséget kínál a vásárlóknak. Az Auchan feladatának tekinti, hogy hozzájáruljon a vásárlóerő növeléséhez és vásárlói életminőségének javításához.

A Procter & Gamble-ről

A P&G termékeit naponta közel 5 milliárd ember használja világszerte. A vállalatportfoliója az egyik legerősebb a világon olyan megbízható, minőségi és vezető márkákkal, mint az: Always[®], Ambi Pur[®], Ariel[®], Bounty[®], Charmin[®], Crest[®], Dawn[®], Downy[®], Duracell[®], Fairy[®], Febreze[®], Gain[®], Gillette[®], Head & Shoulders[®], Lenor[®], Olay[®], Oral-B[®], Pampers[®], Pantene[®], SK-II[®], Tide[®], Vicks[®], Wella[®] és Whisper[®]. A P&G csapata mintegy 70 országban van jelen világszerte. A P&G-ről és termékeiről szóló legfrissebb hírekért és részletes információért látogasson el a <http://www.pg.com> oldalra.

forrás: nlcafe.hu

A világon egyedülálló újdonság segíti a mozgáskorlátozottakat

Egy intelligens város ismérve, hogy mindenkire gondol, beleértve a mozgásukban korlátozott személyeket is. A világon egyedülálló, magyar fejlesztésű alkalmazás, a „Route4U – Gurulj szabadon” a mobiltelefonokba beépített szenzorok segítségével térképezi fel egy adott útvonal akadálymentességét. A begyűjtött információ aztán egyből bekerül az applikáció központi rendszerébe. Az így fokozatosan kitapasztalt útvonalhálózatra szüksége is van a kerekesszékes közlekedőknek, ugyanis Budapesten még korántsem megoldott a minden ember számára egyenlő minőségű közlekedés.

Magyarországon a 2011. évi népszámlálási adatok szerint több mint 232 ezer mozgáskorlátozott él, ennek több mint tizede pedig Budapesten. Fővárosunknak ahhoz, hogy az okosvárosok rangsorában előrébb lépjen, a fejlesztések során gondolnia kell a mozgásukban korlátozott személyekre is. Egy kerekesszékes útnak induló ember számára ahhoz, hogy egyik pontból a másikba eljusson, több tényezőt kell figyelembe vennie: fel tud-e szállni a számára szükséges buszra, metróra vagy éppen villamosra; be tud-e jutni abba az épületbe, ahová épp igyekszik.

Ma Budapesten nem telik el úgy nap egy fogyatékos ember életében, hogy utazása során ne ütközne közlekedési akadályba. Egyelőre nem teremtdött még meg a feltétel ahhoz, hogy a fogyatékkal élő emberek ép társaikkal azonos módon utazhassanak – mondta az MNO-nak Földesi Erzsébet, a Budapesti Mozcássérültek Egyesületének elnöke. Hozzátette: a hamarosan forgalomba álló, új 1-es villamos és a 4-es metró teljes szakaszának akadálymentessé tételevel bővült azon közlekedési vonalak száma, ahol egy kerekesszékes közlekedő is utazhat, de a probléma továbbra sem megoldott.

Földesi elmondta, ahhoz, hogy érdemi előrelépés történjen, a felújítások, fejlesztések során nem utolsó szempontként kéne kezelni az akadálymentesítés kérdését. Kiemelte, ha a fogyatékkal élő embereket is bevonnák a közösségi közlekedés fejlesztésének folyamatába, akkor nem kéne egy városon belüli hosszabb utazásra akár fél napot is rászánnia a mozgásukban korlátozott személynek. A Budapesti Mozcássérültek Egyesületének elnöke szerint nagyobb figyelmet kellene fordítani a már elvégzett, akadálymentességet szolgáló beruházások utáni karbantartásra is. „A 2-es metró felújítása során graffitálló falakra jutott pénz, de a liftek szerelésére nem” – tette hozzá. Erre a felvetésre az MNO-nak a Budapesti Közlekedési Központ úgy reagált, hogy „a már korábban munkába állított liftek 95 százaléka működik, a karbantartásuk megoldott. A meghibásodáshoz leginkább a liftrongálások vezetnek.”

A föld felett egy lépéssel

Érdemes ezek után megvizsgálni a fővárosi közlekedés lehetőségeit egy kerekesszékes közlekedő szempontjából. Kezdjük először a felszín alatt. A már említett 4-es metró (Kelenföldi pályaudvar – Keleti pályaudvar) mellett három földalatti vonal található. A 2-es (Örs vezér tere – Déli pályaudvar) és 3-as metró (Újpest-központ – Kőbánya-Kispest) összesen 31 megállójából csak öt olyan van (Örs vezér tere, Pillangó utca, Stadionok, Árpád híd, Kőbánya-Kispest), ahol megoldott az akadálymentes közlekedés. A maradék megállók esetében felszíni közlekedést javasol a Budapesti Közlekedési Központ. Az 1-es metró csak a teljesség kedvéért említjük, ugyanis aki kerekesszékes lenne igénybe a kisföldalatti „szolgáltatásait”, annak sajnos alternatív, föld feletti utat kell választania a Vörösmarty tér – Mexikói út között.

Adódik azonban a kérdés: hogyan tovább, lesz-e további fejlesztés? A már-már életveszélyes állapotban lévő 3-as metró felújítása után mire számíthat egy mozgásában korlátozott személy? Mint azt a Budapesti Közlekedési Központ Kommunikációs osztályától megtudtuk, az észak–déli metróvonal rekonstrukciója kapcsán részleges akadálymentesítés várható, a majdan átalakuló állomáshelyeket pedig a következő szempontok alapján határozza meg a vállalat:

egyes állomások utasforgalmi jellemzői;

az állomások közelében található, akadálymentes elérés szempontjából fontos úti célok száma és elhelyezkedése;

az akadálymentesítés műszaki-gazdasági szempontú megvalósíthatósága.

Ennek alapján a kék metróvonal következő állomásain lehet majd minden igényt kielégítő közlekedésre számítani: Nyugati pályaudvar, Deák tér, Corvin-negyed, Határ út, Népliget, Nagyvárad tér, Lehel tér, Árpád híd, Forgách utca, Gyöngyösi utca, Újpest-Városkapu, Újpest-Központ. Ezzel a 3-as metró húsz mai állomásából tizenkettő lesz akadálymentesen is megközelíthető.

A föld felett egy fokkal reménytelibb a helyzet: a BKK portálunkhoz eljuttatott információi alapján a fővárosi autóbusz-ágazat átszervezésével folyamatosan új, alacsonypadlós autóbuszok állnak forgalomba. A felszabaduló régebbi (de szintén alacsonypadlós) járműveket más vonalakra átcsoportosítva bővül az akadálymentes közlekedést biztosító buszflotta. Emellett a vállalat 2016 közepéig összesen 195 darab új, a kerekesszékekkel közlekedők által is könnyen használható járművet állít forgalomba. Ezekkel a járműbeszerzésekkel a legtöbb autóbust követelő időszakban az autóbusz-ágazatban 70-80 százalék a kis forgalmú és hétvégi időszakban az autóbusz- és trolibusz-viszonylatokon 90-100 százalék lesz a minden igényt kielégítő járművek aránya. A villamosok esetében árnyaltabb a helyzet. Szerencsére a legforgalmasabb vonalon, a Nagykörúton közlekedő 4-es és 6-os esetében teljesen megoldott az akadálymentes közlekedés, illetve a felújított 1-es és 3-as villamos és a budai fonódó hálózat egyes vonalára összességében 47 új alacsonypadlós szerelvény érkezik.

Gurulj szabadon

A folyamatosan kiépülő, ám még korántsem mindenki számára azonos feltételeket nyújtó közlekedési rendszerhez egy okos megoldás is társul. A többszörösen díjazott „Route4U – Gurulj okosan” egy olyan telefonra letölthető alkalmazás, mely a kerekesszékesek életét teszi egyszerűbbé és kényelmesebbé. Az ötletgazda, Bodó Péter az MNO-nak elmondta, hogy az applikáció a mozgáskorlátozott emberek mindennapi problémájára nyújt segítséget. Mint mondta: „Nemzetközi szinten létezik néhány olyan alkalmazás, amely egy-egy bolt, étterem, szálloda akadálymentességét mutatja be, de a Route4U ezekhez képest több plusztulajdonsággal rendelkezik.”

A kerekesszékekkel közlekedő személy az alkalmazásban megtalálhatja, milyen útvonalon juthat el célpontjához. Információt kaphat az útja során előforduló járdák akadálymentességéről és a tömegközlekedési lehetőségekről is. Ráadásul akadálymentes mellékhelyiségek és parkolóhelyek is szerepelnek a rendszerben. De hogy mitől igazán egyedi? A világszintű innováció a következő: a mobiltelefonokba beépített szenzorokat használva az alkalmazás begyűjti az útfelület hibáit, a lejtőket és a járdaszegélyeket – azaz az út tulajdonságait. Tehát ha egy kerekesszékekkel végiggurulunk egy adott útvonalon, már fel is

van térképezve annak akadálymentessége, hiszen az adatok egyből bekerülnek az applikáció adatbázisába. Az így begyűjtött adatokból aztán olyan, személyre szabott és akadályoktól mentes útvonalakat tervez a rendszer, melyek követése során biztosan nem érik kellemetlen meglepetések a mozgáskorlátozott közlekedőt.

forrás: mno.hu

ÉRZÉKENYÍTŐ FOGLALKOZÁSOK AZ ESÉLYEGYENLŐSÉGÉRT

Szemléletformáló és érzékenyítő nap keretében ismerhették meg jobban a fogyatékkal élők világát a Napraforgó Városi Napközis Tábor harmadik turnusában résztvevő gyermekek. A pénteki eseményen a mozgássérültek, az autisták, a látássérültek, valamint a hallássérültek életét mutatták be a fiataloknak interaktív foglalkozások segítségével.

A 2015. évi Napraforgó Városi Napközis Tábor június 29-én kezdődött el. A gyermekeket június 29-től egészen augusztus 7-ig összesen hat turnusba várják a szervezők. Az Önkormányzat által szervezett tábor első három hetében rekordszámot döntött a résztvevők száma, hiszen 1400 gyermeket írtak be eddig. A tábor programkínálatának kialakításakor az elmúlt évekhez hasonlóan ezúttal is fő szempontot jelentett, hogy olyan hasznos időtöltést és szórakozást egyaránt szolgáló elfoglaltságokat kínáljanak a gyermekeknek, amelyek segítségével az értékrendjüket is fejleszthetik. A játékos ismeretterjesztő alkalmakon kívül a rendőrség, a tűzoltóság, a mentőszolgálat, a katasztrófavédelem, a Fejérvíz Zrt., a Vöröskereszt, a Fehérvári Kézművesek Egyesülete, továbbá a székesfehérvári civilszervezetek tagjai tartanak érdekes foglalkozásokat a táborban megjelenteknek.

Pénteken érzékenyítő és szemléletformáló foglalkozásokat szerveztek a Napraforgó Városi Napközis Táborban. A program a Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház, a

Látássérültek Regionális Közhasznú Egyesülete, a Boróka Mozgássérült Gyermekek Fejlesztéséért Alapítvány és Marton Dóra jelnyelvi tolmács közreműködésével valósult meg. „Mint azt a számok is jól bizonyítják, nagyon sok gyermek vesz részt a táborunkban. Büszkén mondhatom, hogy az elmúlt években soha nem volt ennyi jelentkezőnk, mint az idei esztendőben. A nagy érdeklődést szintén jól mutatja, hogy a következő, negyedik turnusra is 334 gyermeket íratnak be. A mai érzékenyítő és szemléletformáló napon a gyerekek a mozgássérültek, az autisták, a látássérültek, valamint a hallássérültek életét ismerhetik meg mélyrehatóbban. A tábor szervezőivel közösen nagyon fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok minél részletesebben megtapasztalják hátrányos helyzetű embertársaik életét, mindennapjait.” – közölte Báles István táborvezető, aki azt is kiemelte, hogy az Arany János Óvoda, Általános Iskola, Speciális Szakiskola és EGYMI, valamint az Ezredéves Készségfejlesztő Óvoda, Általános Iskola és Speciális Szakiskola növendékei is folyamatosan aktív résztvevői a Napraforgó Városi Napközis Tábornak.

A mostani turnusban résztvevő 395 gyermek minden részletre kiterjedő információt kaphatott Marton Dóra egyetemi hallgatótól a siketek világáról. „Természetes módon a kezdetekkor még egy idegen dologként tekintettek a jelnyelvi foglalkozásokra a gyermekek. Szerencsére rövid idő után könnyen megbarátkoztak a siketek világával. Örömteli, hogy immáron nem a süket, vagy a süket-néma, hanem kifejezetten a siket szót használják a fiatalok – ahogy azt egyébként maguk a siketek is elvárják. Az együtt eltöltött alkalmakkor a gyerekek első ízben az ABC-vel ismerkednek meg, amelynek köszönhetően kapcsolatba léphetnek a siketekkel. Ennek az eljárásnak a segítségével képesek a szavakat eljелеlni, ezen kívül a köszönésre és a bemutatkozásra vonatkozó formulákat is megtanulhatják.” – tájékoztatott az idei tábor mindhárom turnusában résztvevő Marton Dóra egyetemi tanuló, aki immár több éve foglalkozik jelnyelvészettel.

A Fejér Megyei Család, Esélyteremtési és Önkéntes Ház olyan érzékenyítő játékokat mutatott be a fiataloknak, amelyek segítenek belehelyezkedni az autizmussal élők világába, és

rávilágítanak a nehézségeikre. Az autizmussal élők beszéddel kapcsolatos problémáik abból erednek, hogy nehezen értelmezik az elvont, konkrét dolgokat, ennek következtében elsősorban képi jelentésben gondolkodnak. A szakemberek olyan eszközöket, például kommunikációs és beszélő könyvet, napirendi kártyákat hoztak a táborba, amelyeket az autizmussal élő gyermekek, vagy felnőttek fejlesztésében használnak.

Interaktív bemutatót tartott a Látássérültek Regionális Közhasznú Egyesülete is. A gyerekek érdeklődéssel vettek részt azokon a programokon, amelyek kiválóan bizonyították, hogy a tapintásnak, a szaglásnak, az ízlelésnek és a hallásnak mekkora szerepe van a látássérültek életében. Az esemény során a vakvezető kutya, valamint a fehérbot szerepét is testközelből tapasztalhatták meg a gyermekek. A szemléletformáló és érzékenyítési nap keretében sokan voltak kíváncsiak a kerekesszékesek mindennapi megpróbáltatásaira is. A táborba jelentkezőknek emellett változatos sportolási lehetőségeket, különféle kreatív társasjátékokat kínálnak a szervezők. A gyerekek részt vehetnek a Városi Képtár, a Hetedhét Játékmúzeum és a Koronás Park interaktív alkalmain, illetve nagy melegben akár fürödhetnek is a Városi Strandon. Újdonság, hogy idén tollaslabda-oktatás, és a Vörösmarty LSE jóvoltából nordic walking oktatás, továbbá túrázás is szerepel a gazdag programkínálatban.

forrás: szekesfehervar.hu

'Ordított velem a felülvizsgáló orvos' - Méltatlan helyzetben

A FELÜLVIZSGÁLAT KÖZBEN elszenvedett sérelmekre, megalázó procedúrára panaszkodnak a rokkantak. A 2012-ben bevezetett rendszer az elvtelen spórolásról szól – állítja Demeter Éva, a Korhatár Alatti Rokkantak Országos Szervezetének (KAROSZ) szakmai irányítója.

– Ordított velem a felülvizsgáló orvos, hogy vegyem tudomásul, nem kapok egy fillért sem, ha nem megyek el kellő időben a pszichiátriára. Volt olyan, hogy órákat váraкоztam az orvosra, de nem hívtak be, haza kellett mennem. Belefogytam a hercehurcába, akkor meg azért gúnyoltak ki, hogy lehetek ilyen sovány – panaszołja egy 50 éves, Szolnok megyében élő nő, aki 27 ezer forint rokkantsági ellátást kap. Korábban csaknem havi 70 ezer forint járt neki, mivel 67%-os egészségkárosodást állapítottak meg nála, ám ezt lecsökkentették 40%-ra. Időközben előfordult, hogy hónapokig nem kapott ellátást. – Mi lenne, ha a férjem nem tartana el, éhen halhatnék? – kérdez vissza.

A rokkantak embertelennek tartják a 2012-es törvény óta kialakult állapotokat, és fájónak érzik, hogy „naplopóknak” bélyegezzék őket. Jó néhányan pert indítottak, hogy visszakapják a korábbi ellátásukat. Sokan azonban rettegnek és már a felülvizsgálatra sem mernek elmenni, mert attól tartanak, hogy visszaminősítik őket – mondta lapunknak Demeter Éva, a KAROSZ szakmai vezetője és szóvivője. Nagyjából háromszázezren lehetnek hazánkban a nyugdíjkorhatár alatti rokkantak. Sokan közülük meg sem érik majd, hogy nyugdíjat kapjanak: vagy korábban meghalnak, vagy nem lesz hozzá elég szolgálati idejük. A rokkantsággal eltöltött idő ugyanis 2012 óta nem számít az öregségi nyugdíjhoz jogfenntartó szolgálati időnek. Általában 50 éves korukban, csaknem 30 éves szolgálati idő után rokkannak le az emberek, de mivel körükben az átlagéletkor 62 év, hiába fizették évtizedekig a járulékot, sokan közülük nem élvezik majd a nyugdíjas éveket. Akadnak, akik rokkantként azért maradnak ellátatlanok, mert sokáig gyesen voltak, főállású anyaként nevelték a gyerekeiket, netán családtagot ápoltak, ezért nem szerezték meg a szükséges – az utolsó 15 évben legalább 10 év – jogosultsági időt. Akadt olyan korosodó asszony, aki 6 évig ápolta az édesanyját, eközben gerincsérvet kapott, a rokkantellátás azonban nem járt neki és a nyugdíjkorhatárt sem érte el. Mondták, tartsa el a férje, de közben ő is meghalt, így a nő ott maradt bénán, özvegyen, ellátatlanul. Egy negyvenes éveiben járó ápolónőt pedig, aki a betegágyak mellett szerezte a gerincbaját és egyedül neveli a gyermekeit, figyelmeztették: ne panaszkodjon nyilvánosan, hogy csak néhány ezer forintot kap havonta, és ne kuncsorogjon, mert elvehetik tőle a lányait.

Tragikus történetek, kilátástalan élethelyzetek elszenvedői keresik fel a KAROSZ-t. Lelketlenség, hogy megszavazták azt a törvényt, mely végül is sok családot arra kényszerít, hogy eltartsák rokkant hozzátartozójukat, habár az illető évtizedekig fizette a járulékokat. Az új komplex minősítő rendszer a többféle betegséggel élők számára hátrányos, sokszor az orvosi dokumentáció is hiányos – derül ki a tapasztalatokból. Az új rendszerben a szociális helyzetet is vizsgálják, ami megalázó családlátogatásokat eredményez. Megesett: egy rokkant asszonynak azt javasolták, hogy a fia újdonsült barátnőjével tartassa el magát. Máskor meg egy évtizedekkel ezelőtti műhiba miatt műtött állkapoccsal élő, több kórtól is szenvedő, nehezen beszélő tanárnőt kapacitáltak arra, hogy álljon újra munkába.

– Cinikus dolog arra biztatni a megrokkantakat, hogy legyenek öngondoskodók, s évtizedes betegségek után álljanak munkába, miközben a rehabilitáció rendszere sem igazán működik. Itt már pszichikai hadviselés folyik, és az emberek kiszolgáltatottak – meséli Demeter Éva. A rászorulóknak érdekvédelmével foglalkozók szerint a helyzet drámai, hosszú távon humánkatasztrófával fenyeget. Elég egy baleset, és egyetlen fillér nélkül maradhat az ember. A rokkantak tömegeire várhat ínség, a betegek közül sokan kerülhetnek az utcára.

Rokkantellátás: Kúria-döntés a visszamenőleg adható összegről

A megváltozott munkaképességű személyek rehabilitációs vizsgálatainak elhúzódnása miatt gyakori, hogy tb-szerveknek visszamenőleg kell megállapítania az ellátást. Ennek összege jogvitát gerjesztett, a Kúria döntött – írja az adozone.hu.

A 2010. július 6. és 2013. július 5. között rehabilitációs ellátásban részesülő felperes 2013. június 13-án megváltozott munkaképességű személyek ellátásának megállapítását kérte.

Az alperes a 2014. május 5-én kelt határozatával 2013. július 6-ától kezdődően 58 705 forint ellátást állapított meg, majd a 2014. május 22-én kelt határozatával az ellátás összegét 2014. január 1-jére visszamenőlegesen módosította, 150 280 forintban állapította meg.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv a 2014. május 5-én kelt határozatot – a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 1. § (2) bekezdés 3. pontjára, 3. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontjára, 12. § (1) bekezdésére és 34. § (5)–(6) bekezdésére utalással – helybenhagyta.

A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozat megváltoztatását azért kérte, mert állítása szerint a magasabb összegű ellátás az Mmtv. 34. § (5)–(6) bekezdése alapján már 2013. július 6-ától megillette volna. A munkaügyi bíróság a másodfokú határozatot a 2014. május 5-én kelt és az azt módosító elsőfokú határozatra is kiterjedően megváltoztatta és a felperest megillető ellátás összegét 2013. július 6-ától 2013. december 31-éig havi 146 755 forintban, 2014. január 1-jétől pedig 150 280 forintban állapította meg. Az ítéleti érvelés szerint az alperes 2014. január 1. után állapította meg a felperes ellátásra való jogosultságát, a folyósításról azonban a jogosultsági feltételek bekövetkezének időpontjára visszamenőlegesen, 2013. július 6-ától rendelkezett, ebből következően az Mmtv. 34. § (6) bekezdése alkalmazásával helytelenül döntött akként, hogy a korábban folyósított rehabilitációs járadék 140 százalékanak megfelelő összegű ellátás csak 2014. január 1-jétől jár a felperesnek.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel az Mmtv. 34. § (5) és (6) bekezdése megsértésére hivatkozva. A Kúria kiemelte, hogy az Mmtv. 34. §-ába – a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2010. évi CXCI. törvény módosításáról szóló 2013. évi CCXXV. törvény (Módtv.) 10. §-a által – 2014. január 1-jétől beiktatott 34. § (5) és (6) bekezdés a 2011. december 31-én rehabilitációs ellátásban részesülő személyek ellátásának összegére vonatkozóan tartalmaz új szabályozást. Az Mmtv. 34. § (5) bekezdése azon személyekre vonatkozik, akiknek 2014. január 1-jét követően, a (6) bekezdés pedig azokra, akiknek 2014. január 1-jét megelőzően került megváltozott munkaképességű személyek ellátása megállapításra. A Kúria megállapította, hogy a felperes a rehabilitációs ellátásra 2013. július 6-ától volt jogosult, ezért ügyében az Mmtv. 34. § (6) bekezdését kellett alkalmazni, amely kötelezettségének az alperes visszamenőleges hatállyal eleget tett. A 2011. december 31-én rehabilitációs járadékban részesülő személyek Mmtv. szerinti ellátása összegét, ha az rájuk nézve kedvezőbb, az Mmtv. 34. § (5) és (6) bekezdése hatálya alá tartozók esetében is 2014. január 1-jétől kellett a rehabilitációs járadék 140 százaléka alapulvételével meghatározni. A munkaügyi bíróság a fentiekől eltérő, téves jogértelmezés eredményeként, az Mmtv. 34. § (5)–(6) bekezdései hatályba lépését figyelmen kívül hagyva jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a

magasabb összegű ellátás már 2013. július 6-ától megillette, ezért a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

forrás: szakszervezetek.hu

Egyesüljünk, ahogy tudunk!

A sok jó dolog mellett vannak kis hazánkban nagyobb kihívást jelentő dolgok is. Ilyen például a különböző fogyatékkal élő emberekkel foglalkozó munkáltatók, illetve egyesületek, civil szervezetek helyzete. Vajon hogyan tudnak szembenézni a kihívásokkal? Hogyan tudják megoldani az általuk támogatottak mindennapi problémáit?

Nagy Tündével, a Vakok és Gyengén-látók Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Egyesülete elnökével Ruzsa Viktor július 15-én este a Civil Rádióban beszélgetett munkájáról, egyesületük működéséről, illetve arról, hogyan is tudnak alkalmazkodni a folyamatosan változó, nem mindig könnyű gazdasági-társadalmi helyzethez. Beszélgetésük idekattintva meghallgatható.

Tünde születése óta látássérült. A Vakok Általános Iskolájában tanult. Ahogy a mondás tartja: Vakok között félszemű a király – társai között ő volt a király. Osztályában ugyanis – ahová összesen heten jártak – rajta kívül senki sem látott egyáltalán. Így számára természetes volt, hogy rendszeresen segít társainak. Ez a segítő szándéka a későbbiekben is megmaradt, olyannyira, hogy egyenes út vezetett számára a szociális munkáig. Szociális- és gyermekvédelmi ügyintézői képesítést szerzett. Mint elmondta, számára nem okozott nehézséget az integrált környezetben való tanulás, noha nem volt egyszerű a kapott tananyagokat elektronikus formába átalakítani, besz kennelni, de szerencsére sikerült meggyőznie tanárait, hogy képes elvégezni az iskolát. Később a tanulás során egy évfolyamtársával közösen tanultak, akivel nagyon jó barátok lettek.

1998-ban került az akkori Magyar Vakok és Gyengén-látók Országos Szövetsége Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szervezetéhez, amely később egyesülettél alakult. 2004-ben ugyanis, hazánk Európai Unióba történő csatlakozásával a magyar állam – ahogy Tünde fogalmazott – gyakorlatilag lemondott a fogyatékkal élő szervezetek hazai támogatásáról, mondván, vannak Európai Unió pályázati lehetőségek, ki-ki pályázzon önállóan. Így szükségessé vált, hogy az egyes civil szervezetek, így a Szövetség megyei szervezetei is regionális egyesületekké alakuljanak. Bizonyos szempontból azonban ez könnyebbséget is jelent számukra a pályázatok benyújtása tekintetében, ugyanis míg korábban az Országos Szövetség megyei szervezeteként minden pályázatot központilag, a Szövetség főtitkárával, Erhardt Dr. Molnár Katalinnal kellett aláíratni, ezért az anyagot fel kellett küldeni, illetve fel kellett utazni Budapestre, addig regionális egyesületként önállóan nyújthatnak be pályázatokat. Egyesületük szerencsére kiváló szakmai kapcsolatokat tart fenn a hazai civil szervezetekkel, úgy, mint például a Magyar Élelmiszerbank Egyesület.

Emellett kiemelt tevékenységeik közé tartoznak a helyi szolgáltatások, úgymint tagjaik által használt segédeszközök beszerzése, javítása. Fontos ugyanis, hogy ha egy segédeszköz elromlik, akkor a tagoknak ne kelljen több kilométert utazniuk, például a fővárosba, hanem

helyben lehessen megjavíttatni. Emellett az Egyesület munkatársai meg is tanítja az eszközök használatát, így informatikai tanfolyamokat is szerveznek az Egyesület irodájában.

Jelenleg négy látássérült-, két egyéb betegséggel élő megváltozott munkaképességű- és egy ép munkavállalójuk van – Tündével, mint elnökkel együtt. Bérüket egy 2012-ben a Nemzeti Foglalkoztatási Hivatal által megállapított bérminimum fedezi. Ennek összege azonban elég kevés, fejenként 93 ezer forint. Ez Tünde elmondása szerint jelenleg 313 olyan munkahelyet érint Magyarországon, amely megváltozott munkaképességű munkavállalót alkalmaz. A többi – például az egyéb szolgáltatásaikból befolyt bevételeket – nekik kell hozzátenni. Mint Tünde elmondta, ha ezen szolgáltatások nem lennének, akkor nem tudnának több embert alkalmazni, amely szándék egyébként terveik között szerepel. Fontos tudni azonban, hogy a bértámogatást rendszerint 1 évre kapják meg, s hogy utána sikerül-e meghosszabbítani, az mindig a jövő zenéje. Jelenleg tehát 2015 decemberéig látnak. Féléves projektjük között szerepel egy – a tervek szerint novemberben kifutó – olyan projekt, melynek keretében saját stúdiójukban magyar irodalom tételeket olvasnak fel, és tesznek elérhetővé a jövőben érettségizők számára. Kérésre egyébként hangos könyveket is készítenek.

forrás: zetapress.hu

EGY MARATON ELŐTT NEM KIFOGÁS, HA NEM TUDSZ FUTNI

Felrohanni a Kékesre, teljesíteni egy maratont, vagy részt venni egy triatlonversenyen. Mindez bárkinek elérhető, még annak is, aki épp nem lát, vagy a lábait, esetleg a felsőtestét sem tudja mozgatni. Csak a megfelelő kíséret kell hozzá. A Suhanj! Alapítvány önkéntesei azt vallják, a mozgás öröme mindenkinek alanyi jogon jár.

Hosszú évek óta minden szombaton tíz órakor a margitszigeti Hajós Alfréd Uszoda elől kék egyenpólóban egy harminc-negyvenfős társaság veszi be a 26-os busz útvonalát. Futók, biciklisek, tandemesek, handbike-osok, futókocsisok, gyerekek, felnőttek kezdenek bele a 3,5 kilométeres Suhanj!-körbe. Ők a Suhanj! Alapítvány futócsapata, a mozogni vágyó, fogyatékkal élő emberek és az őket segítő önkéntesek közössége. A csapatban vannak, akik csak kézzel tudják magukat hajtani (ők használják a handbike-ot), de akadnak olyanok is, akik még kézzel sem. Őket az önkéntesek tolják futókocsiban. Az edzéseken, a reggeli úszás után közvetlenül, látássérültek is részt vesznek: vagy egy látó mögé ülnek a tandemkerékpárra, vagy futnak valaki mellett. Nincs létszám- vagy egészségügyi korlát: bárki bármikor csatlakozhat a Suhanj! edzéseihez, ottlétünkör például egy teljesen egészséges házaspár a teljesen egészséges kisbabáját tolva állt be egy körre.

KÜLFÖLDRŐL JÖTT AZ IHLET

2010-ben Gusztos Péter volt SZDSZ-es képviselő a feleségével, Kovács Patrícia színésznővel és a baráti társaságukkal együtt elhatározták, hogy felállítanak egy olyan speciális futócsapatot, amely segít abban, hogy a súlyosan mozgássérült gyerekek is részt vehessenek a közösségi futásokon, versenyeken. Az ötletet külföldön szerzett tapasztalataikból merítették: „Kint többször is láttam, hogy önkéntes amatőr futók olyan mozgássérültekkel jelentek meg a versenyeken, akik az izomsorvadásos betegségük vagy például a szklerózis multiplex miatt saját maguk aktívan nem tudják kivenni részüket a mozgásból.”

A csapatból alapítvány lett, a Suhanj! edzéseihez hamar csatlakoztak a kerekesszékesek, a látássérült emberek és a segíteni akaró önkéntesek is. Öt év alatt eddig összesen 300-400 ember önkénteskedett az alapítványnál, közülük sokan úgy futottak le maratonokat, hogy toltak maguk előtt valakit, vagy össze voltak kötve egy látássérült futóval. Az alapítvánnyal futó fogyatékkal élő sportolók között többen dicsekedhetnek egészséges embereket megszégyenítő teljesítménnyel. Nem egy handbike-os sportoló teljesítette már a maratont, van, aki kézzel készül felhajtani a Kékesre, Gusztosék pedig olyan látássérült tagokkal is büszkélkedhetnek, akik triatlonoznak.

A TÁVOT MEGSACCOLNI A LEGNEHEZEBB

Az edzéseken és a versenyeken részt vevők között is vannak már állandó, jól összeszokott párosok, de azért fontos, hogy a fogyatékkal élők mindegyik önkéntesben megbízzanak. Kollárszky Bogi szerint például leginkább a hosszabb távoknál lényeges, hogy közel azonos tempóban fussanak a felek.

Bogi 13-14 éves korában veszítette el teljesen a látását, a sportolás viszont sosem volt számára idegen, ahogy az sem, hogy mozgás közben egy vezető segíti. „Már a gimiben sem voltam felmentve tesiből, mindig valakivel kézen fogva szaladhattam. Most annyiban más a Suhanj!-nál, hogy egy kötel segítségével vagyok rögzítve a guide-omhoz, így viszonylag szabadon tud mozogni a kezünk, a kéztechnikánkon is fejleszthetünk.”

Kollárszky Bogit általában az edzéseken megismert barátnője vezeti. Azt mondja, mindig a vezető alkalmazkodik a látássérült személyhez és tempójához. Az a feladata, hogy figyelmeztesse a mellette futót, ha egyenetlen a talaj, vagy padka következik. A guide mellett egyébként junior guide-okra is szükség van, akik – főként egy sűrű mezőnyben – csinálják a helyet a párosnak, esetleg szólnak előre a többi futónak, hogy ne a látássérült ember előtt cikázzanak, és persze segítenek a frissítésben is.

Kollárszky Bogi tavaly kezdett el a Suhanj! edzéseire járni, most már ott tart, hogy triatlonversenyekre készül. Forrás: Facebook

Bogi szerint egy nem látónak a táv felmérése a legnehezebb egy versenynél. „Nekem azért könnyebb talán a helyzetem, mert sokáig gyengén látó voltam. Sosem láttam jól, de azért legalább vannak vizuális élményeim. Ha azt mondják, hogy fuss 100 métert, akkor be tudom löni, hogy az mekkora táv, és azt is el tudom képzelni, hogy egy pálya milyen alakú lehet az elmondás alapján. De egy sprintnél nehéz lehet beosztani az energiát. Előfordulhat, hogy rosszul számolom ki a távot. Ha, mondjuk, hamarabb jön el a vége, mint gondoltam, meglehet, hogy nem adtam bele az összes energiámat, vagy éppen hamarabb elfáradok, mert esetleg rövidebbnek véltem a távot.”

“

Sosem volt még olyan, hogy ne jutottam volna el oda, ahova akarok.

Kollárszky Bogi

KIHARCOLTÁK A HELYÜKET

A fogyatékkal élő embereknek korábban is voltak már sportolási lehetőségeik, de ahogy Gusztos Péter mondja: az idén öt éves szervezet érdeme, hogy polgárjogot nyert a fogyatékkal élők részvétele az utcai futóversenyeken.

A lehető legtöbb versenyen próbálnak ott lenni az alapítvánnyal, néha még a külföldieken is. Tavaly két látássérült és egy mozgáskorlátozott sportolóval teljesítették a New York-i maratont, idén ősszel pedig Berlinbe mennek egy nagyobb csapattal.

„Az alapítvány fő célja, hogy minél több fogyatékkal élő gyereknek biztosítsa a rendszeres sportolás lehetőségét. A versenyek az ünnepnapok, de a legfontosabb feladatunkat nem abban látom, hogy pusztán versenyekre szervezzünk csapatokat. Olyan programokat kell biztosítanunk, amelyek az érintett gyerekek és a családjuk életébe heti rendszerességgel beépülve életmódváltáshoz vezetnek” – mondja Gusztos Péter. Ennek érdekében a futórendezvényeken kívül olyan iskolákkal, intézményekkel igyekeznek kapcsolatokat kiépíteni, ahová fogyatékkal élők járnak.

MÉG NEM MINDENKI FOGJA FEL, HOGY A LÉPCSŐ AKADÁLY

„Az évek alatt a futós szubkultúrában erős és ismert brand lettünk – mondja Gusztos. – Eddig sem zárta ki semmilyen versenyszabályzat, hogy a fogyatékkal élők ott legyenek a versenyeken, most már viszont kifejezetten trend lett, hogy a szervezők hívnak bennünket. Bár azt azért még nem mindenki fogta fel, hogy ha hívnak, akkor viszont az útvonalat is úgy kell kijelölni, hogy azon mindenki végig tudjon menni. Mondjuk ne legyen az úton lépcső vagy magas padka.”

„Állami támogatást nem kérünk és nem is fogadunk el – hangsúlyozza az alapító. – Szigorúan magánszemélyek és vállalatok adományaiból működünk.” Emellett a törvények adta lehetőséggel élve folytatnak vállalkozási tevékenységet is: a versenyek például a merchandise szempontjából is fontos terepnek számítanak, ezeken lehet eladni a Suhanj! karkötőket és pólókat, reklámozni az alapítványt.

KÖZEL 18 MILLIÓS BÜDZSÉ

A szervezetben az első három évben mindenki önkéntesen tevékenykedett, mostanra három ember végzi a napi teendőket, nekik már ez a munkájuk. Nagyjából mindig van 50-60 önkéntes, akiktől a versenyeken, edzéseken bármikor segítséget lehet kérni. A 200 ezer forintos alaptőkével induló Suhanj! mára 15 millió forintos eszközparkot épített ki speciális sporteszközökből. Bevétele az elmúlt években fokozatosan növekedett, tavaly közel 18 millió forintból gazdálkodtak. Ebből a merchandise bevétele 1 millió forint körül volt. Majdnem 300 adózó ajánlotta nekik legutóbb személyi jövedelemadója egy százalékát, ami mintegy másfél millió forintot jelent számukra.

SENKINEK SEM KELL KIMARADNIA A VERSENYBŐL

Az alapítvány több területen is úttörőnek számít Magyarországon. Egyrészt először a Suhanj! tartott spinningedzéseket vakok számára, másrészt az alapítvány előtt más nem próbálkozott azzal, hogy majdnem teljesen lebénult embereknek is átadják a versenyzés, a suhanás élményét.

Ahogy teltek az évek, egyre több versenyen jelentek meg futókocsijaikkal. Ezek az eszközök gyakorlatilag nagyméretű babakocsik három nagy kerékkel, állítható háttámlával, biztonsági övekkel. Többféle méret is létezik a futókocsikból, 90 kilóig fiatal felnőtteket is tudnak bennük tolni. „Egy súlyos izomsorvadással élő ember, aki nem tudja magát hajtani, a futókocsiba beleültetve részt vehet a futásokon. Számára ezek nem is igazán sportesemények, mint inkább közösségi élmények. Hiszen neki is szurkolnak, ő is érmet kap, és sokszor ő is ugyanúgy kipirul, leizzad, mint az őt toló futó.”

De vannak olyanok is, akiknek már az is hatalmas kihívás, hogy négy órán keresztül a felsőtestüket egyenesen kell tartani egy kerekes székben.

Így néz ki egy futókocsi

Egy futókocsit általában 3-4 önkéntes kísér, amire főként a maratonokon, félmaratonokon van szükség. Már önmagában óriási megpróbáltatás 42 kilométert lefutni, és még nagyobb kihívás, ha közben egy 30–50 kilós embert is tolni kell. Ezért nem árt, ha az önkéntesek váltóban futnak a kocsi mögött.

Az egyik szülő, Csomós László szerint azonban rövidebb távon nem olyan vészes tolni egy futókocsit, nem kell például a karokra külön edzeni. Ő a 9 éves kislányával jár ki az edzésekre, és bár eleinte esze ágában sem volt beállni a futók közé, hamar az önkéntesek között találta magát. „Futni nem szerettem. Viszont versenyző voltam régen, ezért egy idő után a látássérültek úszóedzésén kezdtem el önkénteskedni, és innen már adta magát, hogy az úszás után a futáson is ott maradjak” – meséli.

Azt mondja, hogy a fogyatékkal élő gyerekek szülei nemigen merészkednek le az edzésekre, pedig „a kísérőknek is nagyon nagy élmény látni, hogy a gyerek a kocsiban mennyire boldog, a futószalag mellett pacsiznak vele az emberek”. Szerinte a szülők hiányának az az oka, hogy az alapvetően nehezebben mozgó gyerek mellett ők is otthonülőkké válnak.

Csomós László kislánya izomsorvadásban szenved, ezért egy elektromos kerekes szék segítségével tud csak magától közlekedni. „Ez azért jó, mert tőlünk függetlenül is tud mozogni, arra megy, amerre akar. Viszont ennek is megvannak a maga hátrányai. Egy elektromos kerekes szék ugyanis nagyjából hatvan kiló, nem lehet olyan könnyen átemelni egy padkán, így addig kell menni vele, amíg nem találunk egy feljárót a járdára. Hosszabb távra mindig autóval megyünk, de városban használjuk a tömegközlekedést rendszeresen. Egyedül metrózni nehézkes egy ilyen eszközzel, csak a 4-es metró tudjuk használni, hiszen ott már van lift.”

Az önkéntesekkel bármi sikerülhet

VANNAK MÉG TERVEIK

Ősszel a Suhanj! Alapítvány is újabb szintet készül lépni. Még az idén meg akarják nyitni az ország első, teljes mértékben akadálymentesített futóklubját és fitnesztermét, ahol lesz spinning, lesznek kranking edzések (a kranking a spinning kistestvére: itt kézzel kell hajtani az eszközöket), és új edzésekkel is tudják bővíteni a kínálatot.

A Suhanj! Központ társadalmi vállalkozásként működik, és megváltozott munkaképességűeket is foglalkoztatnak majd (kerekesszékesek a recepción, mozgássérült edzők, látássérült masszörök). Itt lesznek az alapítvány irodái és a raktára is. „Minden tevékenységünk integráltan zajlik, vagyis ez a terem természetesen nyitott lesz épek számára is. Sőt a Margitsziget közelében kifejezetten a futóknak fogunk szolgáltatásokat nyújtani, biztosítva ezzel a központ fenntarthatóságát. Az új helyről kölcsönözni lehet majd a szabadtéri eszközeinket, tartunk majd szemléletformáló tréningeket, de ami a legfontosabb: végre mozgásfejlesztő terápiát is el tudunk indítani sérült gyerekeknek.”

És hogy az expolitikus el tudja-e képzelni, hogy újra politikai szereplőként tevékenykedjen? „26 sem voltam, amikor bekerültem liberális színekben a parlamentbe. Mindig azzal vicceltem anno, hogy ez azért jó, mert nagyon fiatal leszek még akkor is, amikor kiesik onnan az SZDSZ. Ez be is jött, 34 évesen kellett új életet kezdenem. A hobbimból, a futásból lett a munkám, az új életemben jóval kézzelfoghatóbb, ha valami hasznosat csinálunk. Szeretem, amit csinálok, a magam ura vagyok, és rengeteg örömet ad ez a feladat. A mai magyar közéletbe nem vágyom vissza, talán ez érthető. De nem is látok olyan alakulatot, ahol el

tudnám képzelni magam. Ahol most vagyok, ott viszont még biztosan van legalább annyi évre feladatom, amennyit eddig beletettem.”

forrás: vs.hu

Újabb korrupt fideszes a Paralimpiai Bizottság élén?

A DK követeli, hogy egy pártfüggetlen, feddhetetlen előéletű, a sportolók pénzével felelősen bánó embert válasszanak a Magyar Paralimpiai Bizottság élére!

„A parasportolók pénzéből luxuseletet élő Gömöri Zsolt és a neki végtörlesztést javasoló Deutsch Tamás után új ember foglalta el a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöki székét. Az új elnök, Szabó László sajnos »méltónak« tűnik elődeihez, hiszen még saját blogbejegyzésében is »megalkuvó szemétládként« aposztrofálja önmagát.

A parasportolók pénzéért felelős Szabó azzal büszkélkedik egy korábbi blogbejegyzésében, hogy miként vesztegethették meg húszezer forinttal, amikor egy fesztiválon DJ-zett. Deutsch Tamás volt államtitkára a Paralimpiai Bizottság élén most nem húszezer forintért, hanem több tíz millióért lesz felelős, aminek minden egyes forintjának a paralimpikonok felkészítését kellene szolgálnia. A magát »megalkuvó szemétládként« tartó Szabóval úgy tűnik, hogy még mindig nem ért véget a Paralimpiai Bizottság körüli botrány, amiben mindig megjelenik a pénzek kezeléséért egy fideszes, hogy megvalósítsa a »kecskére káposztát« klasszikus esetét.

A Demokratikus Koalíció szerint megengedhetetlen, hogy egy ilyen korrupt gondolkodásmódú ember üljön a Paralimpiai Bizottság élén. A DK szerint jobb, ha Szabó László inkább már most lemond, minthogy később a saját írásában elismert megvesztegethetőségét a parasportolók pénzén elégítse ki. A DK követeli, hogy egy pártfüggetlen, feddhetetlen előéletű, a sportolók pénzével felelősen bánó embert válasszanak a Magyar Paralimpiai Bizottság élére!”

forrás: mandiner.hu

Paraúszó-vb - Tóth Tamás bronzérmes 200 méter vegyesen

Tóth Tamás bronzérmet szerzett a glasgow-i paraúszó-világbajnokság vasárnapi zárónapján.

A Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) tájékoztatása szerint az S9-es sérültségi kategóriában versenyző Tóth 200 méter vegyesen a délelőtti előfutamhoz képest 2.3 másodpercet javítva, 2:21.46 perccel lett harmadik.

A magyar küldöttség három bronzéremmel zárta a világbajnokságot. Tóth korábban 100 méter háton is harmadik lett, akárcsak Kézdi Réka (S5) 50 méter pillangón.

forrás: webradio.hu

Dajcstominak is melege lehet

Deutsch Tamás, a Fidesz európai parlamenti képviselője szerint ártatlan Gömöri Zsolt, a paralimpiai bizottság volt elnöke, akit hűtlen kezelés gyanújával hallgatott ki a rendőrség.

Deutsch a Népszabadságnak adott interjújában kifejtette, hogy Gömöri valójában egy alig működő szervezetből hozott létre egy hatékony szövetséget, ráadásul a fizetése is csak a felét tette ki a sportgazdaságban szokásosnak. A képviselő azt is hozzátette, hogy meg van győződve volt kollégája ártatlanságáról.

A felvetés azért tűnik felettébb különösnek, mert éppen Deutsch Tamás, mint a bizottság alelnöke volt az, aki alig két hete a Magyar Narancsnak adott interjújában még úgy vélte, hogy rossz megoldás volt az az MSZP kormány idején hozott jogszabály, miszerint az ép és a paralimpiai sportolók ugyanannyi pénzt kapjanak az olimpiai érmekért. Meglátása szerint éppen elég lenne annak az összegnek a 70 százaléka is.

A fideszes képviselő szerint tehát nincs rendben, ha a szövetség elnöke csak egy részét kapja a többi szövetség vezetőinek juttatásainak, viszont az igen nehéz helyzetben felkészülő paralimpikonok ériék csak be szépen ép társaik által összeg alig több mint felével.

Deutsch észjárását tehát igen nehéz követni, bár azok után ezen már nem is csodálkozunk, hogy szerinte azzal semmi gond nincs, hogy Gömöri a szövetséggel fizettette ki devizahitelének végtörlesztését. A rendőrség egyelőre más véleményen van és hűtlen kezelés büntetnének gyanújával hallgatta ki a Paralimpiai Bizottság volt elnökét.

forrás: stop.hu

Paratriatlon Vk, Iseo - Lévy Petra ezüst-, Lengyel Zsófia bronzérmes

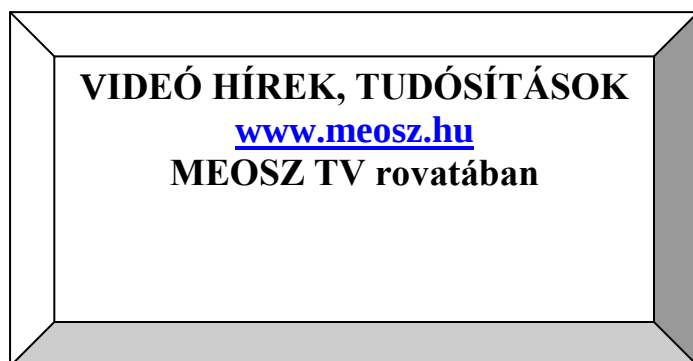
Egy-egy ezüst és bronz-ér-met sze-rez-tek a ma-gya-rok az olasz-or-szá-gi Iseóban ren-de-zett pa-rat-ri-at-lon Világkupa-versenyen.

A Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) tájékoztatása szerint a PT4-es sérültségi kategóriában Lévy Petra végzett a második helyen, több mint tizenkét perccel megelőzve a harmadik helyezettet.

A PT5-ösök (látássérültek) között versenyző Lengyel Zsófia és kísérője, Wirth Eszter harmadikként értek célba 3:40 perccel a negyedik előtt.

(MTI)

forrás: webradio.hu

A MEOSZ taggyegeteiei és partnerei információi

--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Egy robot átmént egy öntudatosságot tesztelő felmérésen

A New York-i Ransselaer Politechnikai Intézet tudósai végtelenül érdekes eredményekre jutottak a robotika újabb útvesztőiben. Robotjuk átmént a klasszikus A Király Bölcs Emberei teszten - írja Globoport.

A teszt a következőképpen néz ki:

"A Király összehívta három legbölcsebb emberét az országában, hogy eldöntse, ki legyen a következő tanácsadója. Mindhármuk fejére kalapot helyeztetett, úgy, hogy a résztvevők egymás kalapját láthassák, sajátjukat viszont nem. Mindegyik kalap vagy fehér vagy kék volt. A király szavát adta, hogy legalább egyikük kék kalapot kapott, tehát előfordulhat, hogy egy, kettő vagy három kék kalap van, az, hogy nulla viszont nem. A király azt is elmondta, hogy a teszt mindenki számára igazságos lesz. A bölcs embereknek pedig elmondta, hogy tilos egymással beszélniük. Végül pedig kijelentette, hogy az lesz közülük az új tanácsadó, aki elsőként feláll és kimondja kalapja színét."

Bár a robotok először nem tudtak válaszolni, mikor mindegyikük kimondta, hogy "nem tudom", a kísérlet főszereplője így folytatta: "bocsánat, most már tudom." Ezáltal felismerve saját létezését.

A kísérlet vezetői elmondták, hogy természetesen tudják: az egyszerű teszt elvégzése még nagyon messze van a mesterséges intelligencia öntudatra ébredésétől, de a vizsgálatban megvalósult tulajdonságok még jól jöhetnek az emberiség számára és a szimulálásában már egészen jók.

Továbbá akár filozófiai kérdéseket is megoldhatnak a közeljövőben robotok, amik esetleg túlmutatnak az emberek gondolkodásán.

forrás: Mozgássérültek Mezőkövesdi Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

ParaJet-Ski Kupa Dunaharaszti

A Magyar Jet-Ski Szövetség a 2015. évben 9. alkalommal rendezi meg a ParaJet-Ski kupát Dunaharasztiiban július 25-26. között, a részvétel díjmentes!

A MAGYAR JET-SKI SZÖVETSÉG 2015 ÉVBEN IX. ALKALOMMAL MEGRENDEZI A PARAJET-SKI KUPÁT

2015. július 25-26. Dunaharaszti, UNIVERSUM

Szövetségünk 2007. évben a világon egyedülálló ötlettel Magyarországon elsőként megrendezte az I. ParaJet-Ski Kupát, a kerekesszékekben és egyéb fogyatékkal élők jet-ski versenyét, amelyre idén is várjuk a vállalkozó kedvű jelentkezőket.

A versenyt három kategóriában rendezzük meg: parajet-ski slalom férfi és női, valamint az Egyéb fogyatékkal élők slalom kategória. Ezeken a futamokon a jelentkezők kipróbálhatják tehetségüket a profi versenyzőkkel azonos pályán, de maximálisan biztonságos feltételek között, egy időmérési versenyen, ahol egyedül vagy segítséggel mehetnek végig a kijelölt versenypályán. A megmérettetésen azok is elindulhatnak, akik teljesen kezdők, vagy még sosem ültek jet-skin, őket profi, nemzetközi vizsgával rendelkező szövetségi race marshaljaink tanítják meg a jet-skizés alapvető fogásaira.

**Nevezés: a verseny helyszínén, 2015. július 25-én 17 óráig,
a részvétel DÍJMENTES**

Versenyszabály: időmérési egyéni körverseny a bójákból kirakott slalompályán. Minden versenyző egymást követően két alkalommal teljesítheti ezt a slalomkört, és a két időeredményből a jobb számít be a hivatalos eredménybe. A selejtezőkből a 16 legjobb időeredményt elért versenyző jut az elődöntőbe, majd a legjobb 4 a döntőbe.

**Díjazás: 1-3. helyezett: serleg, pezsgő
4-10. helyezett: érem**

Helyszín: Dunaharaszti Univerzum Camping

**GPS információ: LAT (É) 47.34216°
LON (K) 19.11710°**

legközelebbi POI pont:

Dunaharaszti, Univerzum Camping

SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

**Info: www.jet-ski.hu
Tel: +36 20 585 6650
www.facebook.com/magyarjetski**

IX. ParaJet Ski Kupa

2015. július 25-26.

Dunaharaszti, UNIVERSUM

Versenykategóriák:

- *Kerekesszékes Slalom férfi
- *Kerekesszékes Slalom női
- *Egyéb fogyatékkal élők Slalom

PROGRAM

07.25. Szombat

12.00-17.00 Nevezés
12.00-17.00 Szabadedzések
17.00-19.00 Selejtezők

07.26. Vasárnap

9.00-12.00 Szabadedzés
12.00-13.30 Elődöntők
13.30-14.00 Flyboard bemutató
14.00-15.00 Döntők
16.00-17.00 Díjkiosztó

mikro^Wmatika

-SZOLGÁLTATÁSOK-

Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Gondviselés Háza Mezőkövesd Elérhetőségeink: Cím: 3400 Mezőkövesd, Mátyás király út 121. Tel/fax.: 06-49/411-706 E-mail: mezokovesd (kukac) maltai.hu

Tevékenységünk: Hajléktalanok ellátása

Ezen belül hajléktalanok nappali melegedője, engedélyezett létszám: 40-45 fő

Hajléktalanok éjjeli menedékhely: engedélyezett férőhely: 30 fő

Intézményvezető: Radványiné Sánduly Emese

Nappali melegedő

A szolgáltatás célja, feladata, ellátottak köre:

Intézményünk szakszerű segítséget kíván nyújtani a hajléktalan embereknek, hogy napközben kulturált körülmények között tudják eltölteni idejüket, és hozzájussanak alapvető fizikai szükségleteikhez.

Célunk, hogy a hajléktalan embereket napközben is kivonjuk a város utcáiról, tereiről, és olyan közösségben tartózkodjanak, ahol nincsenek kitéve a város többi lakójának rosszalló pillantásának.

Biztosítjuk számukra a fűtött, barátságos közösségi együttlétre alkalmas helyiséget, az étkezést, étel melegítést, fürdést, mosást, mentális és szociális segítséget.

Azoknak az embereknek is segítséget kívánunk nyújtani, akiknek van ugyan lakásuk, de anyagi helyzetük nem teszi lehetővé számukra a fűtést, a mosást és a tisztálkodást.

Arra törekszünk, hogy kialakuljanak és mélyüljenek társas kapcsolataik, szabadidejüket emberhez méltó körülmények között töltsék, problémáikat meg tudják beszélni szakembereinkkel, és a közösen szervezett kulturális programjainkon örömmel vegyenek részt.

Hivatali ügyeik intézésére a Szociális Információs Irodánk munkatársaitól kaphatnak útmutatást, mely a nappali melegedő nyitva tartásának ideje alatt működik.

Minden hozzánk fordulónak segítünk egészségügyi alap illetve szakellátáshoz jutáshoz, munkahelyet keresni.

Közösségi helyiségünkben igénybe vehetik az alábbiakat: TV, videó, rádió, könyvtár, sakk, különféle társasjátékok.

A szolgáltatás igénybevételének módja, nyitva tartás:

A nappali melegedő minden munkanapon reggel 8,00 órától délután 4,00 óráig tart nyitva, illetve a téli krízis időszakban minden naptári napon nyitva tartunk (november 1-től április 30-ig).

Szakképzett dolgozók fogadják a hozzánk betérőket. Aki először keresi fel intézményünket, szociális munkásunk tájékoztatja szolgáltatásainkról és megismerteti vele házirendünket, melyet aláírásával vesz tudomásul. (Házirendünk ki van függesztve a közösségi helyiség falára.) Házirendünkben vannak szabályozva a bekerülési feltételek, melyek a következők:

Egy évnél nem régebbi negatív tüdőszűrő eredmény

Háziorvosi igazolás arról, hogy fertőző betegségben nem szenved, közösségben tartózkodhat. (fertőzőnek számít az elősködő is, melynek kezelésére nem áll rendelkezésünkre fertőtlenítő állomás).

Szolgáltatásainkról a törvényben meghatározott módon nyilvántartást vezetünk.

Éjjeli menedékhely

A szolgáltatás célja, feladata, ellátottak köre:

Célunk, hogy az országban élő hajléktalan férfiaknak segítséget nyújtsunk átmeneti krízishelyzetükben, és biztosítsuk számukra az éjszakai nyugodt pihenésüket (5, 6, 7 és 12 ágyas szobák állnak rendelkezésre). Lehetőséget nyújtunk számukra hogy tisztálkodjanak, ruháikat kimossák, és szabadidejüket hasznosan töltsék el. Szociális munkások segítenek szociális és egyéb hivatalos ügyeik intézésében.

Foglalkoznunk kell mentális állapotukkal is, mert ezek az emberek többszörösen depriváltak, mely állapotukat sokszor deviáns viselkedésükkel próbálják ellensúlyozni.

Sok közöttük az alkoholbeteg, a depressziós és egyéb pszichés problémával küszködő. Őket segítő beszélgetésekkel, esetleg szakorvoshoz juttatással lehet kezelni. Mindezek a feladatok a szakembereinktől maximális empátiát és szaktudást követelnek.

Arra törekszünk, hogy az intézményi ellátásunkat igénybevevő hajléktalan nyugodt pihenéssel tudja lehajtani fejét éjszakára a tiszta vetett ágyba (ágyneműt biztosítunk mindenki számára).

Ételüket tiszta és kulturált helyiségben tudják elfogyasztani, igény szerint megmelegíteni.

Közösségi helyiségünkben este 10 óráig tv-t nézhetnek, olvashatnak, beszélgethetnek. Mivel dolgozóink folyamatos rendben dolgoznak, a nap minden órájában rendelkezésre áll egy ápoló-gondozó és egy szociális munkás.

A szolgáltatás igénybevételének módja:

Az éjjeli menedékhelyet minden olyan hajlék nélküli férfi igénybe veheti, akinek nincs hol lehajtania éjszakára a fejét, aki rendelkezik egy évnél nem régebbi negatív tüdőszűrő igazolással és háziorvosától olyan igazolást hoz, melyben kizárt a fertőző betegsége.

Első jelentkezéskor felveszi a szociális munkás a kliens személyi adatait, tájékozódik iratai meglétéről, illetve a pótolni valókról, megismerteti intézményünk házirendjét, melyet aláírásával igazol, hogy tudomásul vette. A továbbiakban gondozási lapján vezetjük mindazokat az eseményeket, melyek segítik munkánkat, és melyek alapján megtervezhetjük a gondozás folyamatát. Mindenkiére egyéni gondozási tervet dolgozunk ki.

Intézményeink integrált működése

Mezőkövesd városában felméréseink és tapasztalataink alapján 35-40 fő hajléktalan ember él. Ebből éjszakai pihenésre minimum 30 főnek van igénye, nappali melegedőnk pedig átlagosan 40 fő keresi fel naponta. Ennek egy része az éjjeli menedékünk „lakója”, de a többség az előző évek tapasztalata alapján a városban szegény sorban élők, a szívességi lakók és az ágyrajárók.

Intézményünk tárgyi feltételei lehetővé teszik, hogy a nappali melegedő közösségi helyisége 17 órától az éjjeli menedékesek közösségi helyiségeként működjön. Hasonlóképpen működhetnek az étkezésre és a tisztálkodásra kialakított helyiségek is. Szociális Információs

Szolgálatunk úgy az éjjeli menedékesek, mint a nappali melegedőt igénybe vevőknek a nap 8 órájában rendelkezésre áll.

Kulturális programjainkat úgy alakítjuk ki, hogy abba mindkét intézmény ellátottjai részt tudjanak venni, egymást jobban megismerhessék, és közös ünnepségeken, kirándulásokon, előadásokon tudjanak részt venni.

A két hajléktalan ellátási forma teljes körűen ellátja a város hajléktalanokkal kapcsolatos problémáit, mellyel kapcsolatban ellátási szerződést kötöttünk Mezőkövesd Város Önkormányzatával, akik szakmai munkánkat úgy erkölcsileg, mint anyagilag is támogatják.

Irányítószám: 3400

Város: Mezőkövesd

Cím: Mátyás király u. 121.

Telefonszám: 49/411-706

Intézményvezető: Radványiné Sánduly Emese

E-mail: mezokovesd (kukac) maltai.hu

Bővebb információ: www.maltai.hu/?action=intezmeny&intezmenyid=60

forrás: Mozgássérültek Mezőkövesdi Egyesülete

-MUNKAAJÁNLATOK-

Mérésügyi referens (Pécs)

Jelige: "MERES"

Feladatok:

- Álló és reklamációs fogyasztás mérő készülékek és fogyasztás mérési rendszerek vizsgálata
- Reklamációk kezelése
- Garantált szolgáltatás körébe tartozó feladatok nyomon követése, jelentési rendszerének működtetése
- Méréstechnikai eszközök szakértői vizsgálatának támogatása, vizsgálati eredményekről jelentések készítése.
- Hitelesítési és statisztikai adatok összegyűjtése, elemzése
- Beszállított fogyasztásmérő készülékek vizsgálata, a szállítmányok minősítése, anyagbiztosítás végzése
- Mérők, mérési rendszerek elemzése (megfelelőségi, gazdaságossági, külső befolyásolhatósági vizsgálatok végzése)
- Hibás, sérült beszállított fogyasztásmérő készülékek vizsgálata, javításra történő előkészítése
- Új mérők rendszerbe állítás
- Felújításra váró fogyasztásmérők minősítése, felújítási tevékenység ellenőrzése.
- Oktatási és vizsgáztatási folyamatokban való szerepvállalás

- Jelentési rendszerek üzemeltetése

Elvárások:

- Szakirányú középfokú műszaki végzettség: villanyszerelői vagy technikus végzettség
- Legalább 3 év szakmai tapasztalat
- B kategóriás jogosítvány
- Windows és MS Office teljes körű használata (SAP ismerete előny)
- Alapszintű nyelvtudás (angol/német)
- Könnyű fizikai munka iránti hajlandóság
- Jó kommunikációs készség

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "MERES" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2015 augusztus 20.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

